

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 238

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 aprilie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>	
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 106 din 27 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011	2–4		
		ACTE ALE BIRoului ELECTORAL CENTRAL	
		Lista cuprinzând denumirea și semnele electorale ale partidelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale și ale candidaților independenți care și-au depus candidaturile în vederea participării la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014.....	5–8
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
466. — Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind stabilirea cuantumului taxei pentru acreditarea furnizorilor de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă pentru anul 2014	4		
		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 27 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, excepție ridicată de Ștefania Sidonia Constantin în Dosarul nr. 11.432/3/2012 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 530D/2013 al Curții Constituționale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 februarie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 27 februarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 11.432/3/2012, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011.**

Excepția a fost ridicată de Ștefania Sidonia Constantin într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că certificarea viabilității unui post nu are la bază un temei legal, deoarece nu este prevăzut modul de calcul al viabilității postului sau modul de estimare în urma căruia se poate certifica viabilitatea unui post.

De asemenea, în absența unor dispoziții legale care să prevadă condițiile pe baza cărora consiliul de administrație al unității școlare urmează să își dea acordul privind titularizarea/netitularizarea pe post, intervin privilegii sau discriminări privind ocuparea unui post de titular.

Autoarea consideră că, pentru titularizarea pe un post și modificarea contractului de muncă, în sensul angajării pe perioadă nedeterminată, este necesară stabilirea unor condiții măsurabile și controlabile, astfel încât, pentru a fi în spiritul Constituției, prevederile de lege criticate ar trebui să aibă următoarea redactare: „*Cadrele didactice netitulare calificate care au participat la concursul național unic de titularizare în ultimii 3 ani, anteriori intrării în vigoare a prezentei legi, care au obținut cel puțin nota 7 și au ocupat un post/o catedră, devin titulari ai școlii respective*”.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Arată că regulile privind titularizarea pe post, în condițiile viabilității postului, sunt stabilite în mod general valabil pentru toate domeniile de activitate din învățământul preuniversitar, pentru toate persoanele care intră în categoria celor care au obținut cel puțin nota 7 și au ocupat un post/o catedră. De asemenea, introducerea unei condiții de organizare a activității într-un anumit domeniu, atunci când nu este vădit abuzivă sau absolut oneroasă, nu înseamnă o îngrădire a dreptului la muncă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011 sunt constituționale, reținând că acestea se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normelor juridice, fără privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Instituirea condițiilor generale privitoare la titularizarea cadrelor didactice (viabilitatea postului, cât și acordul consiliului de administrație) sunt criterii obiective stabilite pentru toate cadrele didactice care intră în categoria celor care au obținut cel puțin nota 7 și au ocupat un post/o catedră. În plus, este opțiunea liberă a legiuitorului ca într-o anumită perioadă de timp să instituie și alte condiții privind titularizarea, pentru a răspunde unor cerințe privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar. De asemenea, soluția legislativă instituită prin prevederile de lege criticate nu constituie o restrângere a exercitării dreptului de a profesa, ci dă expresie organizării domeniilor de activitate din învățământul preuniversitar, în funcție de criterii obiective și rezonabile.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în notele scrise ale autoarei excepției, îl constituie prevederile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu următorul cuprins:

„*Cadrele didactice netitulare calificate care au participat la concursul național unic de titularizare în ultimii 3 ani, anteriori*

intrării în vigoare a prezentei legi, care au obținut cel puțin nota 7 și au ocupat un post/o catedră devin titulari ai școlii respective dacă:

- a) se certifică viabilitatea postului/catedrei;
- b) consiliul de administrație al școlii respective este de acord.”

Curtea observă că aceste prevederi de lege au fost modificate prin articolul unic pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2012 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 31 mai 2012, și ulterior prin art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2013 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și pentru luarea unor măsuri în domeniul învățământului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 30 decembrie 2013, fiind păstrată, de principiu, soluția legislativă.

În aceste condiții, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011, astfel cum au fost modificate, prevederi care, în prezent, au următorul cuprins: „Cadrele didactice netitulare calificate care au participat în ultimii 6 ani la concursul național unic de titularizare, care au obținut cel puțin nota/media 7 și au ocupat un post/o catedră, devin titulari în sistemul de învățământ preuniversitar, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții generale:

- a) se certifică viabilitatea postului/catedrei;
- b) consiliul de administrație al unității de învățământ respective este de acord.”

Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este întemeiată, urmând să o admită pentru considerentele ce vor fi arătate în cele ce urmează.

Prevederile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011 instituie condițiile generale care trebuie îndeplinite cumulativ de cadrele didactice netitulare calificate pentru a deveni titulari în sistemul de învățământ preuniversitar.

O asemenea reglementare instituie, în realitate, o modalitate de dobândire a calității de titular în învățământul preuniversitar contrară principiilor pe care legea le instituie pentru titularizare, precum și regimului juridic pe care legea îl circumscrie noțiunii de „titular” în învățământ. Astfel, în contradicție cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, se creează o discriminare în ceea ce privește ocuparea posturilor în învățământul preuniversitar, în sensul că, pentru o anumită categorie de persoane — cadrele didactice netitulare calificate care au participat în ultimii 6 ani la concursul național unic de titularizare, care au obținut cel puțin nota/media 7 și au ocupat un post/o catedră aceasta se realizează doar pe baza certificării viabilității postului și acordului consiliului de administrație al unității de învățământ respective.

Curtea reține că statutul de titular în învățământul preuniversitar are un regim juridic distinct, această categorie de personal didactic beneficiind de drepturi specifice [de exemplu, pentru personalul preuniversitar: transferul în situația restrângerii de activitate, repartizarea pe posturi/catedre vacante în condițiile art. 252 alin. (3) din lege, pretransfer, în condițiile art. 252 alin. (5) din lege, posibilitatea detașării, în condițiile art. 254 din lege, rezervarea postului didactic sau a catedrei în condițiile art. 255 din lege, concediu fără plată pe timp de un an școlar în condițiile aceluiași articol, posibilitatea de a ocupa funcții de director sau director adjunct în condițiile art. 257 din lege etc.].

În considerarea acestui regim juridic specific, statutul de titular în învățământ se dobândește prin concurs, acesta fiind

principiul care se desprinde din interpretarea sistematică a Legii nr. 1/2011.

Astfel, potrivit art. 89 din Legea nr. 1/2011, „În învățământul preuniversitar de stat și particular, posturile didactice vacante și rezervate se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului”, iar, potrivit art. 254 alin. (3) din aceeași lege, „(3) În învățământul preuniversitar de stat și particular, posturile didactice se ocupă prin concurs organizat la nivelul unității de învățământ cu personalitate juridică, conform unei metodologii-cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului”.

În plus, potrivit art. 2 alin. (1) din Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013—2014, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 6.239/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 și 64 bis din 30 ianuarie 2013, „Prin cadre didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar, în sensul prezentei Metodologii, numite în continuare cadre didactice titulare, se au în vedere cadrele didactice care au contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată”.

Or, chiar dacă dobândirea calității de titular în condițiile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011 are caracter de excepție, instituirea acestei excepții trebuie să respecte normele și principiile constituționale. Insuficiența numărului de cadre didactice nu justifică denaturarea regimului juridic al unei instituții care are o configurație bine definită prin lege și crearea unei modalități „paralele” de accedere la calitatea de titular în învățământul preuniversitar, contrară derulării în condiții optime a procesului de învățământ în cadrul unui sistem național de învățământ predictibil și funcțional.

Curtea constată, totodată, că normele criticate, în ansamblul reglementării din care fac parte, configurează o instituție cu un regim juridic confuz, care permite dobândirea calității de cadru didactic titular în alte condiții decât prin promovarea unui concurs. O asemenea instituție este de natură să încalce exigențele de claritate și precizie a reglementării impuse de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Chiar dacă textele constituționale indicate nu stabilesc în mod expres exigențe privitoare la calitatea legislației, realizând interpretarea lor în concordanță cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a stabilit o serie de criterii care trebuie respectate în activitatea de legiferare: „precizie, previzibilitate și predictibilitate pentru ca subiectul de drept vizat să își poată conforma conduita, astfel încât să evite consecințele nerespectării lor” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Respectarea acestor criterii impune ca noțiunea de „titular” în învățământ reglementată de Legea educației naționale nr. 1/2011 să aibă un regim unic în ceea ce privește accesarea la statutul pe care îl desemnează.

Pe cale de consecință, Curtea constată că normele de lege criticate în prezenta cauză sunt discriminatorii, întrucât permit recunoașterea calității de titular în învățământul preuniversitar într-o altă modalitate decât concursul, la care sunt obligate să se supună toate celelalte persoane care vor să accedă la posturile didactice ca titulari. De asemenea, noțiunea de „viabilitate a postului/catedrei”, utilizată în textul de lege criticat, are un caracter vădit imprecis, în timp ce instituirea condiției acordului consiliului de administrație al școlii deschide calea arbitrarului

și subiectivismului în domeniu. În consecință, prin reglementarea confuză, se creează dificultăți în planul interpretării și aplicării.

Față de cele expuse, Curtea constată că dispozițiile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 1/2011 sunt neconstituționale, încălcând prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Soluția și considerentele din prezenta cauză sunt în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, care, soluționând excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului, a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 284 alin. (7) și art. 289 alin. (7) din Legea educației naționale nr. 1/2011, deoarece acestea permiteau consiliilor de

administrație ori senatelor universitare să confere calitatea de titulari unor cadre didactice care au statutul de pensionari într-o altă modalitate decât concursul (a se vedea Decizia nr. 397 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 29 octombrie 2013).

În fine, Curtea nu poate reține susținerea privind contrarietatea față de dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei și a locului de muncă este liberă. Aceasta deoarece prevederile de lege criticate ca fiind neconstituționale nu afectează încadrarea în învățământ a cadrelor didactice calificate, cu consecința încălcării dreptului la muncă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefania Sidonia Constantin în Dosarul nr. 11.432/3/2012 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

ORDIN

privind stabilirea cuantumului taxei pentru acreditarea furnizorilor de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă pentru anul 2014

Având în vedere prevederile art. 55 alin. (3) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 277/2002 privind aprobarea Criteriilor de acreditare a furnizorilor de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emite următorul ordin:

Art. 1. — Cuantumul taxei pentru acreditarea furnizorilor de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă se stabilește pentru anul 2014 la valoarea de 377,05 lei.

Art. 2. — Taxa se achită pentru fiecare serviciu prestat.

Art. 3. — Sumele încasate din taxa prevăzută la art. 1 se fac venit la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Marius Nica,
secretar general

București, 26 martie 2014.
Nr. 466.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL
PENTRU ALEGEREA MEMBRILOR DIN ROMÂNIA
ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN DIN 2014

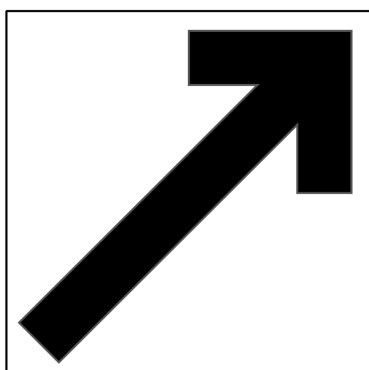
LISTA

**cuprinzând denumirea și semnele electorale*)
ale partidelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale
și ale candidaților independenți
care și-au depus candidaturile în vederea participării
la alegerile pentru membrii din România
în Parlamentul European din anul 2014**

1. Partidul Național Liberal
2. Alianța Națională a Agricultorilor
3. Uniunea Democrată Maghiară din România
4. Alianța Electorală PSD—UNPR—PC
5. Partidul Democrat Liberal
6. Candidat independent Ungureanu Georgiana-Corina
7. Candidat independent Toader Adrian
8. Partidul Noua Republică
9. Partidul România Mare
10. Partidul Mișcarea Populară
11. Partidul Poporului — Dan Diaconescu
12. Partidul Dreptății Sociale
13. Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat
14. Partidul Ecologist Român
15. Candidat independent Liga Dănuț
16. Forța Civică
17. Candidat independent Capsali Pericle-Iulian
18. Candidat independent Costea Peter
19. Partidul Verde
20. Partidul Alternativa Socialistă

1. Semnul electoral

Partidul Național Liberal

PNL

2. Semnul electoral

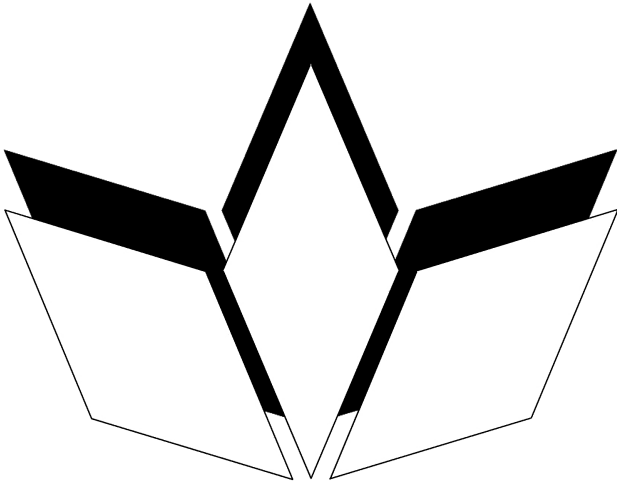
Alianța Națională a Agricultorilor

*) Semnele electorale sunt reproduse în facsimil.

3. Semnul electoral

Uniunea Democrată Maghiară din România

6. Semnul electoral

Candidat independent Ungureanu Georgiana-Corina

4. Semnul electoral

Alianța Electorală PSD—UNPR—PC

7. Semnul electoral

Candidat independent Toader Adrian

5. Semnul electoral

Partidul Democrat Liberal

8. Semnul electoral

Partidul Noua Republică

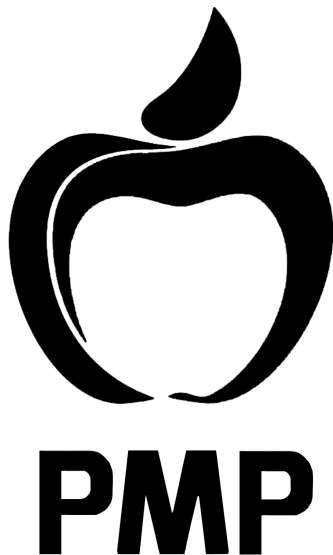
9. **Semnul electoral**
Partidul România Mare

12. **Semnul electoral**
Partidul Dreptății Sociale

10. **Semnul electoral**
Partidul Mișcarea Populară

13. **Semnul electoral**
Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat

11. **Semnul electoral**
Partidul Poporului — Dan Diaconescu

14. **Semnul electoral**
Partidul Ecologist Român

15. Semnul electoral

Candidat independent Liga Dănuț

18. Semnul electoral

Candidat independent Costea Peter

16. Semnul electoral

Forța Civică

19. Semnul electoral

Partidul Verde

17. Semnul electoral

Candidat independent Capsali Pericle-Iulian

20. Semnul electoral

Partidul Alternativa Socialistă

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 94/1992

privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.

(2) Funcția de control a Curții de Conturi se realizează prin proceduri de audit public extern prevăzute în standardele proprii de audit, elaborate în conformitate cu standardele de audit internaționale general acceptate.

(3) Curtea de Conturi își desfășoară activitatea în mod autonom, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Constituție și în prezenta lege, și reprezintă România în calitatea sa de instituție supremă de audit în organizațiile internaționale ale acestor instituții.

(4) Litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi se soluționează de instanțele judecătorești specializate.

(5) În unitățile administrativ-teritoriale, funcțiile Curții de Conturi se exercită prin camerele de conturi județene și a municipiului București, structuri fără personalitate juridică.

(6) Sediul Curții de Conturi este în municipiul București, iar sediile camerelor de conturi sunt în orașele reședință de județ și în municipiul București.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *control* — activitatea prin care se verifică și se urmărește modul de respectare a legii privind constituirea, administrarea și utilizarea fondurilor publice;

b) *audit public extern* — activitatea de audit desfășurată de Curtea de Conturi care cuprinde, în principal, auditul financiar și auditul performanței;

c) *audit financiar* — activitatea prin care se urmărește dacă situațiile financiare sunt complete, reale și conforme cu legile și reglementările în vigoare, furnizându-se în acest sens o opinie;

d) *audit al performanței* — evaluarea independentă a modului în care o entitate, un program, o activitate sau o operațiune funcționează din punctele de vedere ale eficienței, economicității și eficacității;

e) *auditor public extern* — persoana angajată în cadrul Curții de Conturi, care desfășoară activități specifice de audit extern în sectorul public;

f) *eficacitate* — gradul de îndeplinire a obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și raportul dintre efectul proiectat și rezultatul efectiv al activității respective;

g) *eficiență* — maximizarea rezultatelor unei activități în relație cu resursele utilizate;

h) *economicitate* — minimizarea costului resurselor alocate pentru atingerea rezultatelor estimate ale unei activități, cu menținerea calității corespunzătoare a acestor rezultate;

i) *standarde de audit* — setul de concepte, principii directe, proceduri și metode pe baza cărora auditorul public determină ansamblul etapelor și procedurilor de verificare, care să permită atingerea obiectivului fixat;

j) *entitate auditată* — autoritatea publică, compania/societatea națională, regia autonomă, societatea reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, la care statul sau o unitate administrativ-teritorială deține, singur sau împreună, integral sau mai mult de jumătate din capitalul social;

k) *opinie de audit* — concluzia auditorului care se exprimă în scris asupra situațiilor financiare și/sau a programului sau activității auditate, în legătură cu realitatea, fidelitatea și conformitatea acestora, cu reglementările aplicabile domeniului;

l) *fonduri publice* — sumele alocate din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul Trezoreriei Statului, bugetele instituțiilor publice autonome, bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, după caz, bugetele instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, bugetul fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, bugetul fondurilor externe nerambursabile, credite externe contractate sau garantate de autoritățile administrației publice locale, împrumuturi interne contractate de autoritățile administrației publice locale, precum și din bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetele locale;

m) *autoritate publică* — denumire generică ce include Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, autoritățile administrative autonome, autorități ale administrației publice locale și instituțiile din subordinea acestora, indiferent de modul lor de finanțare;

n) *legalitate* — caracteristica unei operațiuni de a respecta toate prevederile legale care îi sunt aplicabile, în vigoare la data efectuării acesteia;

o) *ordonator de credite* — persoana împuternicită prin lege sau prin delegare, potrivit legii, să dispună și să aprobe acțiuni cu efect financiar pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, indiferent de natura acestora;

p) *patrimoniu public* — totalitatea drepturilor și obligațiilor statului, ale unităților administrativ-teritoriale sau ale entităților publice ale acestora, dobândite sau asumate cu orice titlu. Drepturile și obligațiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se referă exclusiv la bunurile din sectorul public;

q) *regularitate* — caracteristica unei operațiuni de a respecta sub toate aspectele ansamblul principiilor și regulilor procedurale și metodologice care sunt aplicabile categoriei de operațiuni din care face parte;

r) *Organizația Internațională a Instituțiilor Supreme de Audit — INTOSAI* — cuprinde instituțiile supreme de audit din statele membre ale Organizației Națiunilor Unite, care emite standarde de audit, metodologii și asigură instruirea în domeniul auditului public.

Art. 3. — (1) Curtea de Conturi decide în mod autonom asupra programului său de activitate.

(2) Controalele Curții de Conturi se inițiază din oficiu și nu pot fi oprite decât de Parlament și numai în cazul depășirii competențelor stabilite prin lege.

(3) Hotărârile Camerei Deputaților sau ale Senatului, prin care se cere Curții de Conturi efectuarea unor controale, în

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009, iar ulterior a mai fost modificată prin Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

limitele competențelor sale, sunt obligatorii. Nicio altă autoritate publică nu o mai poate obliga.

Art. 4. — (1) Curtea de Conturi prezintă anual Parlamentului un raport asupra conturilor de gestiune ale bugetului general consolidat din exercițiul bugetar expirat, cuprinzând și neregulile constatate.

(2) La cererea Camerei Deputaților sau a Senatului, Curtea de Conturi controlează modul de gestionare a resurselor publice și raportează cele constatate.

(3) Ori de câte ori consideră necesar, Curtea de Conturi înaintează Parlamentului și, prin camerele de conturi județene și a municipiului București, consiliilor locale, județene și al municipiului București, rapoarte în domeniile în care este competentă.

(4) Raportul anual al Curții de Conturi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Art. 5. — (1) Curtea de Conturi are acces neîngrădit la acte, documente, informații, necesare exercitării atribuțiilor sale.

(2) Entitățile auditate de Curtea de Conturi sunt obligate să-i transmită actele, documentele, informațiile solicitate, la termenele și în structura stabilite de Curtea de Conturi, și să-i asigure accesul în sediile acestora.

(3) La solicitarea auditorilor publici, persoanele fizice sau juridice deținătoare de acte sau documente sunt obligate să le pună la dispoziția acestora.

(4) Entitățile auditate sunt obligate să sprijine activitatea auditorilor publici, în cazul efectuării misiunilor de audit la sediile acestora, prin asigurarea unor spații de lucru adecvate și a accesului logistic corespunzător.

(5) Entitățile auditate poartă întreaga răspundere pentru acțiunile lor și nu pot fi absolvite de această răspundere prin invocarea rapoartelor Curții de Conturi.

(6) Autoritățile publice cu atribuții de control financiar, control fiscal, precum și de control sau de supraveghere prudențială în alte domenii au obligația să efectueze cu prioritate verificări specifice, la solicitarea Curții de Conturi.

(7) Dacă, în exercitarea funcțiilor sale, Curtea de Conturi ia cunoștință de informații care constituie secrete de stat, de serviciu, comerciale sau individuale, aceasta este obligată să respecte caracterul acestora și să le facă cunoscute numai autorităților îndreptățite.

Art. 6. — Curtea de Conturi își întocmește și aprobă bugetul propriu, pe care îl transmite Guvernului, în vederea includerii acestuia în proiectul bugetului de stat supus aprobării Parlamentului.

Art. 7. — (1) Curtea de Conturi poate să participe la activitatea organismelor internaționale de specialitate și să devină membru al acestora.

(2) Curtea de Conturi poate colabora cu organisme internaționale de profil și poate exercita, în numele lor, controlul asupra gestionării fondurilor puse la dispoziția României, dacă prin tratate, convenții sau alte înțelegeri internaționale se stabilește această competență.

CAPITOLUL II

Organizarea și conducerea Curții de Conturi

Art. 8. — (1) Plenul Curții de Conturi se compune din 18 membri, numiți, în condițiile prezentei legi, de Parlament, care sunt consilieri de conturi.

(2) În structura Curții de Conturi se cuprind departamente, camerele de conturi județene și a municipiului București și un secretariat general.

Art. 9. — (1) Conducerea Curții de Conturi se exercită de plenul Curții de Conturi. Conducerea executivă a Curții de

Conturi se exercită de către președinte, ajutat de doi vicepreședinți, care sunt consilieri de conturi.

(2) La ședințele plenului Curții de Conturi pot participa secretarul general, precum și, în calitate de invitați, specialiști cu înaltă pregătire în diferite domenii de activitate ce intră în competența Curții.

(3) Președintele Curții de Conturi conduce ședințele plenului. În lipsa președintelui, un vicepreședinte va prezida ședințele.

(4) Președintele Curții de Conturi și ceilalți membri ai acesteia sunt independenți în exercitarea atribuțiilor și în luarea deciziilor și respectă principiile conducerii colective, publicității și transparenței.

Art. 10. — (1) Departamentele sunt conduse de către un consilier de conturi, care îndeplinește și funcția de șef de departament, numit de plenul Curții.

(2) În cadrul departamentelor pot fi organizate direcții, servicii, birouri și compartimente de specialitate.

(3) Camerele de conturi județene și a municipiului București sunt conduse de către un director și un director adjunct. În structura camerelor de conturi județene pot funcționa servicii și birouri.

(4) Structura organizatorică a Curții de Conturi, statul de funcții, numărul de posturi de conducere și de execuție, domeniile de activitate și atribuțiile departamentelor, ale secretariatului general, precum și ale celorlalte structuri se stabilesc de plenul Curții de Conturi.

(5) Personalul de control financiar încadrat la Curtea de Conturi dobândește calitatea de auditor public extern. Pe această funcție pot fi încadrate persoane cu studii superioare economice, juridice și de altă specialitate, necesare desfășurării activității Curții de Conturi.

Art. 11. — (1) Coordonarea activităților desfășurate în cadrul departamentelor și al camerelor de conturi județene și a municipiului București se realizează de către consilierii de conturi și directorii camerelor de conturi, în condițiile normelor și procedurilor stabilite de plenul Curții de Conturi.

(2) Organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități se efectuează potrivit regulamentului aprobat de plenul Curții de Conturi, în temeiul prezentei legi.

(3) Regulamentul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

Art. 12. — În vederea îndeplinirii unor obligații în domeniul auditului extern, ce revin României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, este organizată și funcționează Autoritatea de Audit pentru fondurile nerambursabile de preaderare acordate României de Uniunea Europeană prin programele PHARE, ISPA și SAPARD, pentru fondurile structurale și de coeziune, pentru Fondul European de Garantare în Agricultură, pentru Fondul European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală, pentru Fondul European pentru Pescuit, precum și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada postaderare, denumită în continuare *Autoritatea de Audit*, care are atribuții și proceduri de lucru proprii.

Art. 13. — (1) Autoritatea de Audit este un organism independent din punct de vedere operațional față de Curtea de Conturi și față de celelalte autorități responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor comunitare nerambursabile, cu sediul în municipiul București. În teritoriu, Autoritatea de Audit are structuri regionale organizate în județele în care își desfășoară activitatea agenții, autorități de management și/sau organisme intermediare care gestionează fondurile comunitare.

* A se vedea Hotărârea plenului Curții de Conturi nr. 130/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 13 decembrie 2010, cu modificările ulterioare.

(2) Autoritatea de Audit este singura autoritate națională competentă să efectueze audit public extern, în conformitate cu legislația comunitară și națională, asupra fondurilor prevăzute la art. 12.

(3) Autoritatea de Audit poate efectua audit public extern și asupra altor categorii de fonduri decât cele prevăzute la art. 12, urmând ca reglementările care vizează fondurile respective să prevadă și asigurarea resurselor necesare acestei activități.

Art. 14. — (1) În conformitate cu prevederile legislației comunitare și naționale, cu standardele de audit acceptate pe plan internațional, Autoritatea de Audit efectuează audit de sistem și audit al operațiunilor.

(2) Principalele atribuții ale Autorității de Audit sunt următoarele:

a) evaluarea conformității sistemelor de management și control pentru programele operaționale cofinanțate prin instrumentele structurale și prin Fondul European pentru Pescuit, cu prevederile legale comunitare;

b) verificarea, pe bază de eșantion reprezentativ, a cheltuielilor declarate de autoritățile responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12;

c) raportarea anuală privind compatibilitatea sistemelor de management și control ale autorităților responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12, referitor la capacitatea acestora de a asigura conformitatea operațiunilor cu reglementările comunitare;

d) verificarea existenței și corectitudinii elementului de cofinanțare național;

e) eliberarea certificatelor de audit privind conturile anuale ale agențiilor de plăți, precum și pentru contul Euro SAPARD, în ceea ce privește integralitatea, acuratețea și veridicitatea acestor conturi;

f) emiterea opiniei asupra declarației de asigurare, emisă de agențiile de plăți pentru agricultură și dezvoltare rurală;

g) emiterea declarațiilor de închidere, însoțite de rapoarte de audit, pentru fiecare program sau măsură, finanțate din fondurile prevăzute la art. 12, după caz;

h) urmărirea respectării criteriilor de acreditare a autorităților responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor comunitare nerambursabile, destinate agriculturii și dezvoltării rurale, pe toată perioada de implementare tehnică și financiară a acestora;

i) urmărirea modului de implementare de entitățile auditate a recomandărilor formulate ca urmare a acțiunilor de audit efectuate de Autoritatea de Audit.

(3) Pentru fondurile comunitare nerambursabile, destinate susținerii agriculturii și dezvoltării rurale, Autoritatea de Audit îndeplinește rolul de organism de certificare.

(4) Pentru realizarea atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea de Audit poate încheia acorduri cu structurile responsabile pentru managementul fondurilor prevăzute la art. 12.

(5) Autoritatea de Audit raportează Comisiei Europene asupra modului de utilizare a fondurilor comunitare nerambursabile prevăzute la art. 12, iar principalele constatări și recomandări rezultate în urma auditurilor efectuate sunt incluse în raportul public anual al Curții de Conturi.

(6) Autoritatea de Audit are acces neîngrădit la acte, documente și informații necesare exercitării atribuțiilor sale, oricare ar fi persoanele juridice sau fizice deținătoare.

(7) Autoritatea de Audit poate încheia contracte cu societăți specializate sau cu experți autorizați pentru realizarea unor activități, în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale.

Art. 15. — (1) Autoritatea de Audit este condusă de un președinte și 2 vicepreședinți numiți de Parlament dintre consilierii de conturi, pentru perioada mandatului de consilier de conturi pentru care aceștia au fost numiți. Mandatul nu poate fi reînnoit.

(2) Pentru organizarea și funcționarea structurilor centrale și regionale pe care le coordonează, președintele Autorității de Audit emite decizii și instrucțiuni.

(3) Atribuțiile președintelui Autorității de Audit sunt, în principal, următoarele:

a) aprobă rapoartele de audit și semnează opiniile de audit privind evaluarea conformității sistemelor de management și control cu prevederile legale comunitare, pentru programele operaționale cofinanțate prin instrumentele structurale și prin Fondul European pentru Pescuit;

b) aprobă rapoartele de audit și semnează opiniile de audit de operațiuni, ca urmare a verificării cheltuielilor declarate de autoritățile responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12;

c) aprobă rapoartele anuale privind compatibilitatea sistemelor de management și control ale autorităților responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12, referitor la capacitatea acestora de a asigura conformitatea operațiunilor cu reglementările comunitare;

d) aprobă rapoartele de verificare a existenței și corectitudinii elementului de cofinanțare națională;

e) semnează certificatele de audit privind conturile anuale ale agențiilor de plăți, precum și pentru contul Euro SAPARD, în ceea ce privește integralitatea, acuratețea și veridicitatea acestor conturi;

f) semnează opiniile asupra declarațiilor de asigurare, emise de agențiile de plăți pentru agricultură și dezvoltare rurală;

g) semnează declarațiile de închidere și aprobă rapoartele de audit, pentru fiecare program sau măsură, finanțate din fondurile prevăzute la art. 12, după caz;

h) reprezintă Autoritatea de Audit și asigură relațiile acesteia cu instituțiile și autoritățile publice naționale și comunitare, precum și cu organismele naționale și internaționale de profil;

i) aprobă deplasarea personalului Autorității de Audit pentru îndeplinirea atribuțiilor acesteia, inclusiv participarea la diverse reuniuni și grupuri ale auditorilor din țară sau străinătate, specifice domeniului gestionării și controlului fondurilor prevăzute la art. 12;

j) aprobă regulile de procedură ale Autorității de Audit privind activitatea specifică a acesteia în ceea ce privește auditul fondurilor prevăzute la art. 12;

k) aprobă manualele și strategiile de audit necesare îndeplinirii cerințelor specifice Autorității de Audit, prevăzute în regulamentele comunitare;

l) aprobă și transmite, după caz, serviciilor Comisiei Europene programele anuale de activitate a Autorității de Audit;

m) avizează regulamentul propriu de organizare și funcționare a Autorității de Audit, pe care îl supune aprobării plenului Curții de Conturi;

n) avizează structura organizatorică și statul de funcții ale Autorității de Audit, numirea directorilor, a directorilor adjuncți, a șefilor de serviciu și le prezintă plenului Curții de Conturi, în vederea aprobării;

o) aprobă criteriile de promovare a personalului Autorității de Audit și stabilește atribuțiile acestuia, specifice auditului fondurilor europene, prin fișa postului;

p) aprobă criteriile specifice pentru ocuparea posturilor necesare exercitării auditului fondurilor europene și scoaterea la concurs a posturilor vacante ale Autorității de Audit;

q) informează, semestrial și ori de câte ori consideră necesar, plenul Curții de Conturi asupra principalelor constatări rezultate din acțiunile de audit desfășurate și asupra măsurilor luate în concordanță cu reglementările comunitare;

r) prezintă plenului Curții de Conturi sinteza constatărilor și a rezultatelor activității de audit asupra fondurilor europene, în

vederea includerii în raportul public anual ce se înaintează Parlamentului;

s) îndeplinește alte atribuții, stabilite în condițiile legii.

(4) Exercițarea unora dintre atribuțiile prevăzute la alin. (3) poate fi delegată vicepreședinților Autorității de Audit.

(5) Fondurile necesare îndeplinirii atribuțiilor Autorității de Audit se asigură de la bugetul de stat și sunt reflectate distinct în bugetul Curții de Conturi.

Art. 16. — (1) Structura organizatorică, numărul de personal și statul de funcții ale Autorității de Audit se aprobă de plenul Curții de Conturi, la propunerea președintelui Autorității de Audit. Coordonarea și atribuțiile structurilor centrale și regionale din aparatul propriu al Autorității de Audit și ale personalului de la nivel central și regional se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a Autorității de Audit, care este parte integrantă a regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi.

(2) În scopul realizării atribuțiilor sale, Autoritatea de Audit poate angaja și personal de altă specialitate decât cea economică.

Art. 17. — (1) Salarizarea personalului din cadrul Autorității de Audit se face în conformitate cu legislația privind salarizarea personalului din cadrul Curții de Conturi și cu prevederile Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Președintele și vicepreședintele Autorității de Audit au dreptul la o indemnizație de conducere care, împreună cu indemnizația de bază, nu poate depăși salariul lunar maxim ce se acordă personalului de specialitate din cadrul Autorității de Audit.

Art. 18. — Fondurile necesare pentru desfășurarea activității Autorității de Audit se asigură de la bugetul de stat și vor fi incluse în bugetul de cheltuieli al Curții de Conturi.

Art. 19. — Pentru desfășurarea activității Autorității de Audit, Guvernul și Curtea de Conturi au obligația să asigure condițiile necesare angajării și pregătirii profesionale a personalului, spațiile de lucru, dotările și logistica aferente.

Art. 20. — (1) Secretariatul general al Curții de Conturi este condus de un secretar general.

(2) Structura organizatorică a Secretariatului general și atribuțiile compartimentelor din cadrul acestuia se stabilesc de plenul Curții de Conturi.

CAPITOLUL III

Competența și atribuțiile Curții de Conturi

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 21. — (1) Curtea de Conturi exercită funcția de control asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, furnizând Parlamentului și, respectiv, unităților administrativ-teritoriale rapoarte privind utilizarea și administrarea acestora, în conformitate cu principiile legalității, regularității, economicității, eficienței și eficacității.

(2) Curtea de Conturi poate exercita auditul performanței asupra gestiunii bugetului general consolidat, precum și a oricărui fonduri publice.

(3) Activitatea de audit extern exercitată de Curtea de Conturi se desfășoară cu respectarea normelor proprii, adoptate pe baza standardelor de audit internaționale general acceptate.

(4) Prin constatările și recomandările sale, auditul performanței urmărește diminuarea costurilor, sporirea eficienței utilizării resurselor și îndeplinirea obiectivelor propuse.

Art. 22. — În cadrul competențelor prevăzute la art. 21, Curtea de Conturi își desfășoară atribuțiile specifice asupra următoarelor domenii:

a) formarea și utilizarea resurselor bugetului de stat, ale bugetului asigurărilor sociale de stat și ale bugetelor unităților administrativ-teritoriale, precum și mișcarea fondurilor între aceste bugete;

b) constituirea și utilizarea celorlalte fonduri publice componente ale bugetului general consolidat;

c) formarea și gestionarea datoriei publice și situația garanțiilor guvernamentale pentru credite interne și externe;

d) utilizarea alocațiilor bugetare pentru investiții, a subvențiilor și transferurilor și a altor forme de sprijin financiar din partea statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

e) constituirea, administrarea și utilizarea fondurilor publice de către autoritățile administrative autonome și de către instituțiile publice înființate prin lege, precum și de organismele autonome de asigurări sociale ale statului;

f) situația, evoluția și modul de administrare a patrimoniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale de către instituțiile publice, regiile autonome, companiile și societățile naționale, precum și concesionarea sau închirierea de bunuri care fac parte din proprietatea publică;

g) constituirea, utilizarea și gestionarea resurselor financiare privind protecția mediului, îmbunătățirea calității condițiilor de viață și de muncă;

h) alte domenii în care, prin lege, s-a stabilit competența Curții.

Art. 23. — În cadrul competențelor prevăzute la art. 21, Curtea de Conturi își desfășoară activitățile specifice asupra următoarelor categorii de entități publice:

a) statul și unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de persoane juridice de drept public, cu serviciile și instituțiile lor publice, autonome sau neautonome;

b) Banca Națională a României;

c) regiile autonome;

d) societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care statul, unitățile administrativ-teritoriale, instituțiile publice sau regiile autonome dețin, singure sau împreună, integral sau mai mult de jumătate din capitalul social;

e) organismele autonome de asigurări sociale sau de altă natură, care gestionează bunuri, valori sau fonduri, într-un regim legal obligatoriu, în condițiile în care prin lege sau prin statutele lor se prevede acest lucru.

Art. 24. — Curtea de Conturi poate hotărî desfășurarea activităților stabilite de lege și la alte persoane decât cele prevăzute la art. 23, care:

a) beneficiază de garanții guvernamentale pentru credite, de subvenții sau alte forme de sprijin financiar din partea statului, a unităților administrativ-teritoriale, a altor instituții publice;

b) administrează, în temeiul unui contract de concesiune sau de închiriere, bunuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale;

c) administrează și/sau utilizează fonduri publice, în sensul prezentei legi, verificările urmând a se efectua numai în legătură cu legalitatea administrării și/sau utilizării acestor fonduri.

Art. 25. — (1) Controlul execuției bugetelor Camerei Deputaților, Senatului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curții Constituționale, Consiliului Legislativ și Avocatului Poporului se exercită exclusiv de Curtea de Conturi.

(2) Controlul bugetului Curții de Conturi se exercită de către o comisie instituită în acest scop de cele două Camere ale Parlamentului.

(3) Curtea de Conturi supune Parlamentului, spre aprobare, execuția bugetului propus în prima sesiune a fiecărui an, cu avizul comisiei prevăzute la alin. (2).

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Curții de Conturi

Art. 26. — Curtea de Conturi efectuează auditul financiar asupra următoarelor conturi de execuție:

- a) contul general anual de execuție a bugetului de stat;
- b) contul anual de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat;
- c) conturile anuale de execuție a fondurilor speciale;
- d) conturile anuale de execuție a bugetelor locale, ale municipiului București, ale județelor, ale sectoarelor municipiului București, ale municipiilor, ale orașelor și comunelor;
- e) contul anual de execuție a bugetului Trezoreriei Statului;
- f) conturile anuale de execuție a bugetelor instituțiilor publice autonome;
- g) conturile anuale de execuție a bugetelor instituțiilor publice finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat, de la bugetul asigurărilor sociale de stat, de la bugetele locale și de la bugetele fondurilor speciale, după caz;
- h) conturile anuale de execuție a bugetelor instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii;
- i) contul general anual al datoriei publice a statului;
- j) conturile anuale de execuție a bugetului fondurilor externe nerambursabile;
- k) alte conturi de execuție a unor bugete prevăzute de lege.

Art. 27. — Curtea de Conturi are competență să stabilească limitele valorice minime de la care conturile prevăzute la art. 26 sunt supuse controlului său în fiecare exercițiu bugetar, astfel încât în termenul legal de prescripție să se asigure verificarea tuturor conturilor.

Art. 28. — (1) Curtea de Conturi efectuează auditul performanței utilizării resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.

(2) Curtea de Conturi efectuează o evaluare independentă asupra economicității, eficienței și eficacității cu care o entitate publică, un program, un proiect, un proces sau o activitate utilizează resursele publice alocate pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite.

(3) Auditul performanței se poate efectua atât la finalul, cât și pe parcursul desfășurării proiectelor, programelor, proceselor sau activităților.

(4) Activitatea de audit al performanței se desfășoară în conformitate cu metodologia proprie, adoptată pe baza standardelor de audit INTOSAI și a celor mai bune practici în domeniu, și se finalizează prin elaborarea unui raport de audit.

(5) Prin constatările și recomandările făcute, auditul performanței trebuie să conducă la diminuarea costului resurselor sau la sporirea rezultatelor.

Art. 29. — (1) Prin verificările sale la persoanele prevăzute la art. 23 și 24, Curtea de Conturi urmărește, în principal:

- a) exactitatea și realitatea situațiilor financiare, așa cum sunt stabilite în reglementările contabile în vigoare;
- b) evaluarea sistemelor de management și control la autoritățile cu sarcini privind urmărirea obligațiilor financiare către bugete sau către alte fonduri publice stabilite prin lege, ale persoanelor juridice sau fizice;
- c) utilizarea fondurilor alocate de la buget sau din alte fonduri speciale, conform destinației stabilite;
- d) calitatea gestiunii economico-financiare;
- e) economicitatea, eficacitatea și eficiența utilizării fondurilor publice.

(2) Curtea de Conturi exercită controlul cu privire la respectarea de către autoritățile cu atribuții în domeniul privatizării a metodelor și procedurilor de privatizare, prevăzute

de lege, precum și asupra modului în care acestea au asigurat respectarea clauzelor contractuale stabilite prin contractele de privatizare. Curtea de Conturi exercită controlul respectării dispozițiilor legale privind modul de administrare și întrebuințare a resurselor financiare rezultate din acțiunile de privatizare.

(3) Curtea de Conturi poate exercita controlul în cazul prevăzut la alin. (2), indiferent de momentul în care s-a desfășurat procesul de privatizare, prin vânzarea acțiunilor deținute de stat la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la clarificarea tuturor aspectelor.

Art. 30. — Obiectivele controalelor Curții de Conturi dispuse de Camera Deputaților sau de Senat ori dispuse de Curte se stabilesc de acestea prin hotărâre și se aduc la cunoștința celor interesați.

SECȚIUNEA a 3-a

Certificarea conturilor

Art. 31. — (1) Curtea de Conturi certifică acuratețea și veridicitatea datelor din conturile de execuție verificate.

(2) Nicio altă autoritate nu se poate pronunța asupra datelor înscrise în conturile de execuție, decât provizoriu.

Art. 32. — (1) Curtea de Conturi exercită auditarea la sediu sau la fața locului.

(2) Auditorii publici externi desemnați să auditeze conturile, precum și celelalte activități pentru care Curtea de Conturi are competență întocmesc rapoarte în care prezintă constatările și concluziile, formulează recomandări cu privire la măsurile ce urmează a fi luate și își exprimă opinia față de acestea, cu respectarea procedurilor proprii, stabilite prin regulamentul aprobat conform prevederilor art. 11 alin. (2).

(3) În cazul în care conturile prezentate nu întrunesc condițiile care să facă posibilă verificarea lor, auditorii publici externi le restituie titularilor acestora, fixând termen pentru completarea sau refacerea lor, după caz. Dacă titularii conturilor nu se conformează acestei măsuri, completarea sau refacerea conturilor se face pe cheltuiala acestora, de către un expert contabil numit de Curtea de Conturi.

Art. 33. — (1) Activitatea de valorificare a rapoartelor de audit se face potrivit regulamentului aprobat conform prevederilor art. 11 alin. (2).

(2) În situația în care se constată regularitatea conturilor, se emite certificatul de conformitate și se comunică entității auditate.

(3) În situațiile în care se constată existența unor abateri de la legalitate și regularitate, care au determinat producerea unor prejudicii, se comunică conducerii entității publice auditate această stare de fapt. Stabilirea întinderii prejudiciului și dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia devin obligație a conducerii entității auditate.

(4) În situațiile în care în rapoartele de audit se constată existența unor fapte pentru care există indicii că au fost săvârșite cu încălcarea legii penale, conducătorul departamentului sesizează organele în drept pentru asigurarea valorificării constatării și informează entitatea auditată.

(5) Atunci când se constată imposibilitatea întocmirii unui raport de audit, se dispune entității auditate completarea și/sau refacerea conturilor verificate.

Art. 34. — Certificarea contului verificat nu constituie temei pentru exonerarea de răspundere juridică.

Art. 35. — Entitatea auditată poate face obiecții scrise la constatările din rapoartele întocmite de auditorii publici externi, în termen de 15 zile de la data primirii acestora. Obiecțiile formulate se depun la sediul instituției din care face parte auditorul public extern și vor fi avute în vedere la valorificarea constatrilor.

Art. 36. — Pentru motive întemeiate, în termen de un an de la data la care s-a certificat contul verificat, procedura examinării contului poate fi redeschisă.

Art. 37. — În situația în care, în urma verificărilor efectuate pe parcursul execuției bugetului la persoanele juridice prevăzute la art. 23 și 24, rezultă fapte prin care au fost constatate prejudicii sau abateri cu caracter financiar, valorificarea constatărilor se face potrivit prevederilor art. 33.

CAPITOLUL IV

Atribuții de raportare, avizare și alte competențe

Art. 38. — (1) În termen de 6 luni de la primirea conturilor prevăzute la art. 26 de la organele competente să le întocmească și obligate să i le transmită, Curtea de Conturi elaborează Raportul public anual pe care îl înaintează Parlamentului.

(2) Rapoartele anuale referitoare la finanțele publice locale sunt înaintate de către camerele de conturi județene autorităților publice deliberative ale unităților administrativ-teritoriale.

Art. 39. — Raportul public anual cuprinde: observațiile Curții de Conturi asupra conturilor de execuție a bugetelor supuse controlului său; concluziile degajate din controalele dispuse de Camera Deputaților sau de Senat sau efectuate la regii autonome, societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital integral sau majoritar de stat și la celelalte persoane juridice supuse controlului Curții; încălcările de lege constatate și măsurile de tragere la răspundere luate; alte aspecte pe care Curtea le consideră necesare.

Art. 40. — Curtea de Conturi poate înainta Parlamentului sau, prin camerele de conturi județene, autorităților publice deliberative ale unităților administrativ-teritoriale rapoarte pe domeniile în care este competentă, ori de câte ori consideră necesar.

Art. 41. — Curtea de Conturi avizează:

a) la cererea Senatului sau a Camerei Deputaților, proiectul bugetului de stat și proiectele de lege în domeniul finanțelor și al contabilității publice sau prin aplicarea cărora ar rezulta o diminuare a veniturilor sau o majorare a cheltuielilor aprobate prin legea bugetară;

b) înființarea de către Guvern sau ministere a unor organe de specialitate în subordinea lor.

Art. 42. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor pe care i le conferă legea, Curtea de Conturi mai are următoarele atribuții:

a) să evalueze activitatea de control financiar propriu și de audit intern a persoanelor juridice controlate, prevăzute la art. 23;

b) să solicite organelor de control financiar, fiscal, inclusiv de inspecție bancară ale Băncii Naționale a României, verificarea, cu prioritate, a unor obiective, în cadrul atribuțiilor lor legale;

c) să ceară și să utilizeze, pentru exercitarea funcțiilor sale de control și de audit, rapoartele celorlalte organisme cu atribuții de control financiar, fiscal, audit intern și inspecție bancară;

d) să ceară unor instituții specializate ale statului, ori de câte ori este necesar, să efectueze verificări de specialitate care să contribuie la clarificarea unor constatări.

(2) Persoanele juridice supuse controlului Curții de Conturi sunt obligate să transmită acesteia, până la sfârșitul trimestrului I pentru anul precedent, raportul privind desfășurarea și realizarea programului de audit intern.

(3) Curtea de Conturi va dezvolta colaborarea cu structurile de audit intern de la nivelul persoanelor juridice, în vederea asigurării complementarității și a creșterii eficienței activității de audit.

Art. 43. — În baza constatărilor sale, Curtea de Conturi stabilește:

a) suspendarea aplicării măsurilor care contravin reglementărilor legale din domeniul financiar, contabil și fiscal;

b) blocarea fondurilor bugetare sau speciale, atunci când se constată utilizarea nelegală sau ineficientă a acestora;

c) înlăturarea neregulilor constatate în activitatea financiar-contabilă sau fiscală controlată.

Art. 44. — Măsurile prevăzute la art. 43 se iau potrivit regulamentului aprobat în temeiul prevederilor art. 11 alin. (2).

Art. 45. — Curtea de Conturi cere celor în drept suspendarea din funcție, în condițiile legii, a persoanelor acuzate de săvârșirea de fapte cauzatoare de prejudicii importante sau a unor abateri grave cu caracter financiar, constatate în urma controalelor sau a auditurilor efectuate, până la soluționarea definitivă a cauzelor în care sunt implicate.

CAPITOLUL V

Numirea și statutul personalului Curții de Conturi

Art. 46. — (1) Membrii Curții de Conturi sunt numiți de Parlament, la propunerea comisiilor permanente pentru buget, finanțe și bănci ale celor două Camere, pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.

(2) Curtea de Conturi se înnoiește cu o treime din consilierii de conturi numiți de Parlament, din 3 în 3 ani, începând cu data expirării mandatului actualilor consilieri de conturi în funcție.

(3) Consilierii de conturi în funcție numiți de Parlament își vor continua activitatea până la expirarea mandatului.

(4) Înainte de a începe să-și exercite mandatul, membrii Curții de Conturi depun următorul jurământ în fața președinților celor două Camere ale Parlamentului: *Jur să respect Constituția și celelalte legi ale țării, să apăr interesele României, ordinea de drept, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, să-mi îndeplinesc cu onoare, conștiință și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin ca membru al Curții de Conturi. Așa să-mi ajute Dumnezeu!*

(5) Pe perioada exercitării mandatului, consilierii de conturi pot fi revocați din funcțiile în care au fost numiți numai în cazurile și în condițiile prezentei legi.

(6) Posturile de consilieri de conturi devenite vacante pot fi ocupate doar pentru perioada rămasă până la expirarea mandatului celui a cărui activitate a încetat.

Art. 47. — (1) Dintre consilierii de conturi, Parlamentul numește președinții și vicepreședinții Curții de Conturi și ai Autorității de Audit.

(2) Pentru a fi numiți consilieri de conturi, se cere îndeplinirea următoarelor condiții: studii superioare economice sau juridice, vechime de minimum 10 ani în specialitatea studiilor absolvite și pregătire profesională temeinică.

Art. 48. — (1) În subordinea președinților și a vicepreședinților Curții de Conturi, precum și ai Autorității de Audit se organizează și funcționează câte un cabinet, care se încadrează cu personal contractual.

(2) Structura și numărul personalului de la cabinetele respective se stabilesc de plenul Curții de Conturi.

Art. 49. — (1) Membrii Curții de Conturi sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe toată durata acestuia. Aceștia sunt demnitari de stat și sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători.

(2) Se interzice membrilor Curții de Conturi să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(3) Membrilor Curții de Conturi le este interzisă exercitarea, direct sau prin persoane interpușe, a activităților de comerț, participarea la administrarea ori conducerea unor societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările

și completările ulterioare, sau civile. Ei nu pot fi experți sau arbitri desemnați de parte într-un arbitraj.

Art. 50. — (1) Membrii Curții de Conturi sunt obligați:

a) să își îndeplinească funcția încredințată, cu imparțialitate și cu respectarea Constituției;

b) să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor și să nu ia poziție publică sau să dea consultații în probleme de competența Curții de Conturi;

c) să își exprime votul afirmativ sau negativ în adoptarea actelor Curții de Conturi, abținerea de la vot nefiind permisă. În caz de vot negativ, acesta trebuie motivat în scris;

d) să comunice în scris președintelui Curții orice situație care ar putea atrage incompatibilitatea cu mandatul pe care îl exercită;

e) să nu permită folosirea funcțiilor pe care le îndeplinesc în scop de reclamă comercială sau propagandă de orice fel;

f) să se abțină de la orice activitate sau manifestare contrare independenței și demnității funcției lor.

(2) Încălcarea gravă a vreuneia din obligațiile prevăzute la alin. (1) atrage revocarea din funcție a celor care au săvârșit-o.

(3) Revocarea membrilor Curții de Conturi se face de Parlament, la propunerea comisiilor de specialitate prevăzute la art. 46 alin. (1).

Art. 51. — Auditorii publici externi sunt supuși incompatibilităților prevăzute de Codul etic al profesiei.

Art. 52. — (1) Personalul de specialitate al Curții de Conturi, inclusiv cel cu funcții de conducere, este supus mobilității în cadrul aceleiași categorii profesionale, prin modificarea raporturilor de serviciu. Mobilitatea se realizează pentru eficientizarea activității Curții de Conturi și în interesul personalului acesteia, pentru dezvoltarea carierei profesionale.

(2) Mobilitatea personalului Curții de Conturi se realizează conform Statutului auditorului public extern, aprobat în condițiile prezentei legi.

(3) Deciziile care vizează mobilitatea personalului Curții de Conturi sunt luate prin hotărâri ale plenului Curții de Conturi.

(4) Auditorii publici externi se pot constitui într-o asociație profesională, având ca scop promovarea și dezvoltarea auditului public extern, perfecționarea pregătirii profesionale, creșterea prestigiului profesiei, precum și asigurarea cooperării cu alte organisme similare din țară și din străinătate.

Art. 53. — Auditorii publici externi se bucură de stabilitate.

Art. 54. — De la data trimiterii în judecată penală, membrii Curții de Conturi și auditorii publici externi sunt suspendați de drept din funcțiile lor. În caz de condamnare definitivă, ei sunt demisi de drept, iar în caz de achitare, suspendarea încetează.

Art. 55. — Personalul cu funcții de conducere este numit de plenul Curții de Conturi, iar celelalte categorii de personal, de președintele Curții.

Art. 56. — (1) Mandatul de membru al Curții de Conturi încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de demitere de drept ori de deces;

b) în situațiile de incompatibilitate sau de imposibilitate a exercitării funcției mai mult de 6 luni consecutive;

c) în cazul revocării din funcție.

(2) După încetarea mandatului, în condițiile legii, consilierii de conturi au dreptul să revină în postul ocupat anterior, dacă numirea lor la Curtea de Conturi s-a făcut de pe un post dintr-o instituție publică.

(3) Pe perioada în care postul este rezervat, acesta poate fi ocupat numai prin contract de muncă pe durată determinată.

Art. 57. — Răspunderea disciplinară a auditorilor publici externi, condițiile și procedura de aplicare a acesteia se stabilesc prin Codul etic al profesiei, aprobat de plenul Curții de Conturi.

CAPITOLUL VI

Atribuțiile organelor de conducere

Art. 58. — Atribuțiile plenului Curții de Conturi sunt următoarele:

a) adoptă politicile și strategiile Curții de Conturi;

b) aprobă normele proprii privind activitatea specifică a Curții de Conturi;

c) aprobă manualele de audit și ghiduri pe domenii specifice, elaborate pe baza normelor proprii ale Curții de Conturi, precum și alte norme procedurale;

d) aprobă programele anuale de activitate a Curții de Conturi;

e) aprobă modul de desfășurare a unor acțiuni specifice, solicitate prin hotărârile Camerei Deputaților sau ale Senatului, care nu sunt deja prevăzute în program;

f) aprobă statul de funcții al personalului Curții de Conturi;

g) aprobă denumirea, sfera de activitate și structura organizatorică a departamentelor Curții de Conturi;

h) aprobă proiectul de buget al Curții de Conturi;

i) dezbate și hotărăște transmiterea execuției bugetului Curții de Conturi către Parlament;

j) aprobă regulamentul propriu al plenului, regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi, regulamentul concediilor personalului Curții de Conturi, regulamentul prevăzut la art. 11 alin. (2), codul de conduită etică și profesională a personalului Curții de Conturi, precum și alte regulamente specifice;

k) aprobă Statutul auditorului public extern;

l) aprobă structura organizatorică a Curții de Conturi, numește directorii, directorii adjuncți, șefii de servicii, secretarul general al Curții de Conturi și stabilește atribuțiile acestora, prin fișa postului;

m) aprobă rapoartele prevăzute a fi comunicate Parlamentului;

n) emite avize, potrivit prevederilor art. 41;

o) aprobă structura organizatorică a secretariatului general și atribuțiile compartimentelor din cadrul acestuia;

p) hotărăște asupra modificării organizării interne a Curții de Conturi, în limitele legii;

q) solicită periodic și examinează rapoartele asupra activității departamentelor Curții de Conturi și a camerelor de conturi;

r) examinează și aprobă propunerea de ordine de zi a ședinței plenului, formulată de președintele Curții;

s) aprobă lista cuprinzând posturile vacante care urmează a fi scoase la concurs, precum și tematicile și organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante;

ș) aprobă contractarea de lucrări, bunuri, servicii sau alte prestații necesare funcționării Curții de Conturi;

t) alte atribuții stabilite în condițiile legii.

Art. 59. — Plenul Curții de Conturi își exercită atribuțiile în prezența a cel puțin 2/3 din numărul membrilor săi, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 60. — (1) Atribuțiile președintelui Curții de Conturi sunt:

a) să reprezinte Curtea de Conturi și să asigure relațiile acesteia cu instituțiile și autoritățile publice și cu organismele naționale și internaționale de profil;

b) să coordoneze activitatea Curții de Conturi;

c) să convoace și să prezideze dezbaterile plenului și să asigure executarea hotărârilor acestuia;

d) să propună ordinea de zi a ședințelor plenului și să o supună aprobării acestuia;

e) să urmărească transmiterea către Parlament a rapoartelor Curții de Conturi;

f) să numească personalul Curții de Conturi, cu excepția celui numit de plen, și să dispună, dacă este cazul, detașarea sau revocarea din funcție a acestuia, în condițiile legii; pentru personalul Autorității de Audit, această atribuție se exercită numai cu acordul președintelui acesteia;

g) să exercite acțiunea disciplinară, potrivit prevederilor art. 57, și să aplice sancțiuni disciplinare în cazurile prevăzute de Codul etic al profesiei;

h) să comunice posturile vacante de membri ai Curții de Conturi către Parlament, pentru luarea de măsuri în vederea ocupării acestora;

i) alte atribuții ce pot fi stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi.

(2) Atribuțiile vicepreședinților și consilierilor de conturi se stabilesc și se aprobă prin regulamentul propriu de plenul Curții de Conturi, la propunerea președintelui acesteia.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Curții de Conturi emite ordine.

Art. 61. — Paza Curții de Conturi se asigură la nivel central de Serviciul de Protecție și Pază, iar la nivel teritorial, de Jandarmeria Română, în mod gratuit.

CAPITOLUL VII Abateri și sancțiuni

Art. 62. — Constituie abateri și se sancționează:

a) nerespectarea obligației de a prezenta Curții de Conturi, în termenele stabilite, conturile ce urmează a fi verificate — cu amendă civilă egală cu salariul pe 1—3 luni al persoanei din vina căreia s-a produs întârzierea;

b) neîndeplinirea măsurilor dispuse în temeiul prevederilor art. 42 alin. (1) lit. b)—d) și ale art. 45, cu amendă civilă egală cu salariul de la 2 până la 5 luni al persoanei din vina căreia nu au fost duse la îndeplinire măsurile stabilite.

Art. 63. — Încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (2) se penalizează cu 50 de lei pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 64. — (1) Nerecuperarea prejudiciilor, ca urmare a nedisponerii și a neurmării de conducerea entității a măsurilor transmise de Curtea de Conturi, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este amenda.

Art. 65. — (1) Abaterile prevăzute la art. 62 și 63 se constată de auditorii publici externi ai Curții de Conturi, iar amenda se stabilește potrivit regulamentului aprobat conform prevederilor art. 11 alin. (2).

(2) Sumele reprezentând amenzi civile se fac venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL VIII Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 66. — În înțelesul prezentei legi Camera de Conturi a Municipiului București se asimilează cu camerele de conturi județene.

NOTĂ:

Reproducem mai jos dispozițiile art. III din Legea nr. 217/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 24 octombrie 2008, care nu au fost cuprinse în forma republicată a Legii nr. 94/1992 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 217/2008:

„Art. III. — În condițiile Legii nr. 94/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după încetarea mandatului, consilierii de conturi cu studii juridice, în funcție de data intrării în vigoare a prezentei legi, pot fi numiți magistrați, în condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 804654